

Magasinet Haraldsplass

for Haraldsplass Diakonale Stiftelse

NR 1 • 2023 • 61. ÅRGANG

Kompetanse med hjertevarme

Haraldsplass Diakonale Stiftelse

Uavhengig diakonal institusjon innen Den norske kirke. Stiftelsens formål er å fremme kristen omsorg for mennesker.

Styreleder: Johan Fredrik Odfjell

Adm. direktør: Jørn-Henning Theis

Diakonifellskapet

Kristent faglig og kulturelt fellesskap som er med å gi kraft og inspirasjon til tro og tjeneste.

Forstanderinne: Rollaug Haugland Waaler

Haraldsplass Samtalesenter

Tilbyr samtaler og kurs for enkeltmennesker, grupper og organisasjoner. HS har også tilbud til personer som har behov for å arbeide med egne utfordringer, kriser og sorg.

Leder: Rollaug Haugland Waaler

Haraldsplass Diakonale Sykehus

Lokalsykehus for bydelene Bergenhus, Åsane og Arna i Bergen, og samtlige kommuner i Nordhordland. Sykehuset er et moderne sykehus med avdelinger innen indremedisin, kirurgi, anesthesiologi, overvåkning og radiologi med tilhørende poliklinisk aktivitet. Haraldsplass har regionfunksjon innen geriatri. Sykehuset har driftsavtale med Helse Vest RHF.

Adm. direktør: Kjerstin Fyllingen

Haraldsplass Serio Ung

Arbeider innen barne-, ungdoms- og familievern på oppdrag for Bufetat og kommuner. Det tilbys institusjonsplasser i små boenheter, ettervern, familiehem og hjemmebaserte tjenester. Tilbudet er differensiert og tilpasset den enkelte ungdom sine behov og utvikling.

Adm. direktør: Idar Krumsvik

Solli DPS

Eies av Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Solli Sykehus er et Distrikt Psykiatrisk Senter (DPS) som arbeider på oppdrag fra Helse-Vest RHF.

Konstituert direktør: Åsa Rekkdal

VID vitenskapelige høgskole

(Vitenskapelig, Internasjonal, Diakonal)

Haraldsplass Diakonale Stiftelse er en av fem eiere av VID vitenskapelige høgskole og driver nå sin høgskolevirksomhet gjennom denne. VID er en fusjon av Haraldsplass Diakonale Høgskole, Diakonhjemmet Høgskole, Høyskolen Betanien, Misjonshøgskolen og Diakonova.

Rektor: Bård Mæland

Domkirkehjemmet

Sykehjemmet har driftsavtale med Bergen kommune og har plass til 93 beboere og 22 dagplasser. Haraldsplass Diakonale Stiftelse utnevner styret.

Institusjonssjef: Elin Sjursen

Siljuslåtten sykehjem

Driftes av Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Sykehjemmet eies av Bergen kommune, og har plass til 90 beboere.

Institusjonssjef: Marion Ytre-Arne Kvamme

Haraldsplass

Medlemsblad for Diakonifellskapet
Magasin for Haraldsplass Diakonale Stiftelse
www.haraldsplass.org

Ansvarlig redaktør: Jørn-Henning Theis

Redaksjon: Astrid Aarhus Byrknes

Forsidebilde: Ansatte ved Haraldsplass Diakonale Stiftelse, hovedkontoret. Foto: Astrid Aarhus Byrknes

Kontakt: post@hk.haraldsplass.no

Abonnement: tlf. 55 97 96 00

Adresseendringer: post@hk.haraldsplass.no

Design og trykk: Aksell AS

Vår viktigste ressurs er menneskene

I dette nummeret av Magasinet Haraldsplass møter vi noen av de som har sin arbeidsplass i Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Flere har jobbet her i mange år, mens andre er forholdsvis nye, noe som henger sammen med at vi har vokst og blitt flere. Det er godt at det går an å utvikle seg videre selv om man er 105 år gammel, slik som Haraldsplass Diakonale Stiftelse.

Det har i alle disse 105 årene vært stor utvikling og vekst, men de siste årene har dette hatt et eget fokus, noe som også gjenspeiles i stiftelseskonsernet. Akkurat nå er vi inne i en sammenslåingsprosess med Stiftelsen Diakonova (tidligere Menighetssøsterhjemmet). Vi ønsker ikke å vokse bare for å vokse, men det er i dag store krav til profesjonalitet, dokumentasjon og gode systemer for å være en god leverandør og aktør innenfor våre virksomhetsområder. Det krever en viss størrelse, det krever gode folk og god kompetanse!

Hovedkontoret er en del av Haraldsplass Helsecampus, og de fleste av oss som arbeider i Stiftelsen har sin arbeidsplass i den ærverdige Mohns Villa, mens noen holder til på Søsterhjemmet og Haraldsplass Samtalesenter. Mohns Villa skal i 2023 gjennomgå en omfattende rehabilitering, så akkurat nå befinner de fleste seg på kontorer i Regines gjestehus.

«Menneskene er vår viktigste ressurs!» sier vi gjerne i festtaler. Men det er uansett sant. Uten de gode folkene som kan, vil og ønsker å bidra, hjelper det ikke hvor gode planer eller ideer vi har. Derfor er folkene våre, i alle virksomhetene, alltid den aller, aller viktigste ressursen!

Vi er utrolig takknemlige for alle de dyktige medarbeiderne som hver dag jobber i våre virksomheter og bidrar med sitt engasjement, sin kompetanse og sin kunnskap. Og det er alltid til beste for pasienten, ungdommen, den eldre, studenten eller andre som trenger oss på ulike måter.

Som samfunnsaktør er vi opptatt av at vi forvalter viktige helse- og omsorgstjenester på vegne av samfunnet. Det er ganske mange innbyggere i Bergen, omegnskommuner og over det ganske land som hvert år får kompetanse, hjelp og omsorg fra våre virksomheter og våre tjenester. Og alltid, håper vi, med hjertevarme!

Jeg er stolt over medarbeiderne i Haraldsplass Diakonale Stiftelse og i våre virksomheter. De setter kompetanse med hjertevarme på dagsorden. Med ulike roller og oppgaver utfyller vi hverandre og heier på hverandre, – alle er med på laget!

Bli kjent med alle de oppgaver som Haraldsplass Diakonale Stiftelse utfører, bli kjent med menneskene som utfører disse, og god lesing.

Jørn-Henning Theis
Adm. direktør
Haraldsplass Diakonale
Stiftelse

Bygg og areal som verktøy for utvikling!

Bygninger og areal både ute og inne har alltid stått sentralt på Haraldsplass. Gjennom mange år har området vært utviklet.

Tekst og foto: Astrid Aarhus Byrknes

Allerede i 1970 gjorde den tids Hovedstyre vedtak om å igangsette et generalplanarbeid. Man innså at en videre fortetting var et sannsynlig scenario, og det ble viktig å utarbeide en god plan for den videre utvikling av eiendom og bygningsmasse.

Som da som nå, gikk det noe tid før planen kunne iverksettes. I årsmeldingen for 1976 kunne man lese: «Med denne planen har institusjonen fått et meget viktig arbeidsdokument, en ramme og en hoveddisponering som gir vår planlegging fasthet og mål, uten at vi låses fast i detaljer».

Et attraktivt område

Dette var fremoverlent, og så kjenner vi vår historie frem til i dag med alt som siden er bygget og utviklet på Haraldsplass. I dag fremstår området med attraktive, fleksible og bærekraftige areal som er bygget for å møte fremtiden – en helsecampus med

Uteområdet ved VID vitenskapelige høyskole gir rom for mingling og en «pust i bakken».

hjerter og rom for unike møteplasser, samhandling og samarbeid.

For å ivareta de store verdiene som ligger i bygninger og areal, har Stiftelsen dyktige og kompetente medarbeidere som blant annet arbeider med strategi, drift og vedlikehold. Magasinet møter prosjektleder Reidunn Jarrett og eiendomssjef Terje Viken. De to samarbeider mye og har også arbeidet frem en eiendomsstrategi på vegne av Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Begge er opptatt av forvaltning og hvordan man kan ta vare på, og utvikle bygningsmassen både på Haraldsplass - men også på de andre lokasjonene der Stiftelsen har virksomheter, og på den måten har ansvar for bygningsmassen.

Viktig å være i forkant

Hvorfor trenger vi en aktiv eiendomsforvaltning i Stiftelsen?

- Å forvalte eiendom og arealer er både viktig og riktig for nettopp å ta aktivt eierskap til de mange verdiene som er skapt på området, fra det hele begynte og til i dag. Vi må alltid være i forkant, slik at ikke ting oppstår ukontrollert. Å være oppmerksom på at vannlekkasjer kan oppstå, fra eksempelvis gamle tak, er et eksempel på dette. Vi har mye å ta vare på både inne og ute, derfor legger vi vekt på å ha en god eiendomsforvaltning, forteller Terje Viken.

Eiendomssjefen er også opptatt av at de som er på jobb har det bra. Når lokaler og areal ser bra ut og har en grei standard, trives vi også bedre. Det fysiske arbeidsmiljøet som ansatte har, betyr noe.

- Helheten er viktig. Det sosiale arbeidsmiljøet kombinert med det fysiske på kontoret eller i byggene betyr noe for trivselen, sier Terje Viken.

Trygge og gode bygg

Når vi snakker om kvalitet i bygg og ser den store bygningsmassen som over tid har utviklet seg på Haraldsplass-området, blir jeg imponert.

- Hvordan kan vi ta vare på dette, og samtidig møte de mange krav og forventinger som er til bygg og arealer?

Eiendomssjef Terje Viken og Prosjektleder Reidunn Jarrett er sentrale for arbeidet med en aktiv eiendomsforvaltning.

- Jeg tror det handler om å se verdiene på alt som er utviklet her. Vi har en oppgave og et ansvar for at dette ikke forringes. Det handler også om attraktivitet, at våre bygg skal være gode, slik Terje sa, at våre leietakere trives her og vil bli værende. For å skape attraktivitet som utleier, er det viktig at vi unngår vedlikeholdsetterslep. Det er mange krav i dag til bygg, og vi må så langt som mulig etterstrebe å oppfylle disse, og i mange tilfeller har vi heller ikke noe valg. De mange kravene er med på å skape trygge og gode bygg. Ved å ha gode og oppnåelige strategier, skal vi få dette til. Det er viktig å ha dokumentasjon på hva vi gjør, har gjort og tenker å gjøre gjennom en plan for forvaltning, drift og vedlikehold, sier Reidunn Jarrett.

Potensiale for videre utvikling

Det har utvilsomt skjedd enormt mye på Haraldsplass-området. Fremdeles er det potente utviklingsmuligheter for videre vekst, dog noe mindre enn før Haraldsplass Helsecampus ble en realitet. De nye samhandlingsarealene og det nye mellombygget ble formelt åpnet i 2022.

Det er store forventninger til hvordan Helsecampus kan utvikle seg. Bygg og areal er viktig, men det er innholdet som skapes inni byggene som betyr noe. Derfor er Haraldsplass Helsecampus et konsept. Med samarbeid, samhandling og samskaping på dagsorden kan Haraldsplass Helsecampus utvikle seg til en spennende faglig klynge.

I tillegg har vi fått et nytt bybanestopp rett utenfor Haraldsplass Diakonale Sykehus, så og si i «hagen vår». Denne holdeplassen har kalkyler som viser at om lag 7 000 passasjerer vil stige av og på daglig. Det betyr at Haraldsplass er et viktig knutepunkt kollektivmessig, og vil være et høyst relevant og godt sted for blant annet å videreutvikle fremtidens helseutdanninger på Vestlandet. Med andre ord: alle muligheter ligger åpen for utvikling av Haraldsplass Helsecampus.

Når det gjelder området ellers, ser Stiftelsen potensiale for fortetting og plass for noe mer utbygging. Det vil alltid være stiftelsens formål som skal stå i fokus enten det gjelder nye virksomhetsområder

Bybanens holdeplass Haukeland Sjukehus ligger rett utenfor Haraldsplass Diagonale Sykehus. Holdeplassen har to utganger, en i sør til Haukeland universitetssjukehus og en i nord til Haraldsplass.

eller utvikling av bygg og arealer. Det skal etter hvert arbeides mot en ny reguleringsplan for Haraldsplass-området, der også uteareal skal være med.

- Flere har bemerket at arealet utenfor sykehuset kan virke noe uferdig?

- Det kan vi si er korrekt oppfattet. På grunn av bybaneutbyggingen er ikke utomhusplanen effektivert og området er ikke gjort ferdig. Nå skal dette på plass. Utomhus skal ferdiggjøres og det ser vi virkelig frem til. Vi vil også fremover arbeide godt med reguleringsplanen og se hvilke muligheter den gir oss. Vi må først jobbe med å tydeliggjøre hvilke behov vi har for fremtiden, og identifisere hvilke utfordringer vi har med tanke på reguleringsarbeidet. Allerede nå vet vi at vi har automatisk fredet kulturminne på området i form av gamle kokegroper, og vi har fjell og elv som også må ses nøye på. Det er et omfattende, men spennende og viktig arbeid vi har foran oss, avslutter Reidunn Jarrett og Terje Viken.

Automatisk fredning

Kulturminnet er fredet direkte i kraft av sin alder, uten særskilt vedtak. Som en ekstra beskyttelse har alle automatisk fredete kulturminner en sikringszone på minimum fem meter rundt det automatisk fredede objektet.

Disse kulturminnene er automatisk fredet:

- Faste kulturminner fra før 1537
- Samiske kulturminner fra 1917 eller eldre
- Stående byggverk med erklært opprinnelse fra perioden 1537-1649

Kokegrop

Benyttet fra steinalder og opp til middelalder. De fleste kokegroperne dateres til jernalderen (ca. 500 f. Kr-1000 e. Kr).

Kokegroper er nedgravninger i bakken som ble fylt med stein og ved. Når veden var brent opp og steinene var oppvarmet, ble kjøtt eller fisk lagt ned i hullet og torv lagt på toppen slik at det oppsto en ovneffekt.

(Kilde: Riksantikvaren)

Koselig passasje med historisk sus mellom Drengestuen og Mohns Villa til venstre, og Søsterhjemmet.

Bli kjent med vaktmestrene

Vaktmestrene Einar Hønsi, Rune Bratland og Thomas Hannevik er ansatt i Haraldsplass Diakonale Stiftelse og har en arbeidshverdag som varierer fra dag til dag. Disse tre karene er løsningsorienterte, serviceinnstilte og har godt humør.

Tekst og foto: Astrid Aarhus Byrknes

Når vi hører ordet «vaktmester» er det nok flere som får assosiasjoner til den «gammeldagse» vaktmesteren i skolen, eller til den kjente TV-figuren «Vaktmesteren» spilt av Trond Viggo Torgersen. Våre tre vaktmestre er mye mer enn det vi kan tenke oss, eller sammenligne dem med.

Vaktmestertrioen er viktige for Haraldsplass, og selv om de er svært ulike, utfyller de hverandre på en god måte. Det er mange arbeidsoppgaver som ligger i deres portefølje, og dagene på Haraldsplass kjennes meningsfylte, sier de tre når Magasinet

møter dem på en helt vanlig onsdag. Etter hvert som praten går, kommer det frem at oppgavene har stort mangfold, og ikke minst kommer det frem at trivselen er stor.

- Vi hadde vel ikke vært her så lenge dersom vi mistrivdes på jobb, sier Rune Bratland. Han har vært ansatt i Stiftelsen siden 2001.

Mangfold i arbeidsoppgaver

Oppgavene til våre vaktmestre har et stort spenn. Det dreier seg om daglig sjekk på systemer som ventilasjon, strøm/SD-anlegg og parkeringsanlegget.

Vaktmestrene bidrar med opprydding, gjøre i stand til arrangement og se til at det fungerer i boligblokkene 8B og 8C. De brøyter om vinteren, de strør og ser til at det er ryddig og fint utomhus.

Alt det tekniske skal fungere. Det beredskapsmessige som går på brann og slukkeutstyr, tar de også ansvar for.

Rune og Einar bruker hele sin arbeidstid i Stiftelsen, mens Thomas også bruker halve tiden sin på VID vitenskapelige høgskole. Her er han fra morgen til lunsj, og deretter brukes arbeidstiden i Stiftelsen.

Vaktmestertrioen
Einar Hønsi, Rune
Bratland og Thomas
Hannevik utenfor
VID vitenskapelige
høgskole.

Rune Bratland liker å arbeide ute, og stortrives på Haraldsplass.

- Dette er en fin kombinasjon, jeg blir kjent med VID, både ansatte og studenter, og jeg har litt andre oppgaver der enn det jeg har i Stiftelsen. For meg er dette bra, jeg trives med mangfold, sier Thomas Hannevik.

Rune Bratland som har vært ansatt siden 2001 har lang erfaring som vaktmester. Han liker seg ute, og har derfor det meste av sine oppgaver under åpen himmel. I all slags vær støter vi på Rune, enten i en minigravemaskin eller på en kostemaskin. Rune forteller at han i tillegg til å gjøre mye utomhus også har ansvar for å stelle 50 graver på Møllendal gravplass. Det er diakonisser som har fått sitt hvilested der. Disse gravene stelles flere ganger i løpet av året.

Lindeallé med nasjonalt sus

Lindealleen er også et tema når vi snakker om hva vaktmestrene på Haraldsplass har ansvar for. Den gamle alleen har mange som ferdes i området et forhold til. Lindealleen med sine 220 trær fylte 200 år i 2014 og har gjennom sin høye alder dokumentert sin levedyktighet. Alleen var i sin tid også en del av Nord Europas lengste, og strakk seg sammenhengende helt ned til Store Lungegårdsvann. Dagens lengste strekk er på om lag 120 meter, og befinner

seg som kjent like utenfor sykehuset og Søsterhjemmet (fra historieboken 100 år i tjeneste for samfunnet).

En slik gammel og ærverdig allé trenger mye pleie og stell for å kunne være livskraftig. Vaktmestrene bruker mye tid på å holde alleen i god stand. Annethvert år leier de inn lift og beskjærer og stiller disse gamle ærverdige trærne. De bruker ofte opptil tre måneder på dette arbeidet. Alle Lindetrærne lever i beste velgående, men det er utfordringer med noen av trærne.

- Vi følger ekstra godt med på tre trær. Trærne kan bli utsatt for kullsopp, og da kan det skje at de rett og slett råtner og blir ødelagte, forklarer Einar Hønsi.

- Vi har en som følger godt med, en egen tre pleier, Sigurd Sondre. Han ser til at trærne har det bra, forklarer Rune Bratland.

Lindetrærne i alleen ble plantet av Albert Henrik Mohn. Vi skal helt tilbake til 1814, to år etter at Mohn familien kjøpte Haraldsplass.

Siden den gang har trærne vokst, og utviklingen på Haraldsplass har vært formidabel.

Vi kan vel trygt si at Lindealleen står der som et synlig bevis på den sterke historien til Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Lindealleen er elsket av mange, og blir også brukt til arrangementer som blant annet lystenning 1. søndag i advent. Når lysene er tent i alleen skaper den stemning både for pasienter, pårørende, ansatte og dem som hver dag bruker alleen.

Vaktmestrene forteller også at de ofte får spørsmål fra forbigående om hvor gammel alleen er og hvilken tresort vi finner her. Når trærne blir beskjært hender det at en og annen stopper opp og spør om de kan få med seg en grein hjem.

- Jeg tror mange er glad for alleen, og ser på den som viktig på vårt område, sier Thomas Hannevik.

Stor utvikling på få år

Einar Hønsi har hatt sitt arbeid i Stiftelsen siden 2008, og Thomas Hannevik startet her høsten 2021. Rune og Einar har altså lang fartstid og har sett en rivende utvikling.

- Jeg kjenner meg heldig som har vært med på denne utviklingen som jeg mener er både viktig og riktig. Det har vært store løft for en liten organisasjon som Stiftelsen har vært. Nå er vi flere og det tror jeg er riktig prioritering, sier Einar Hønsi.

De tre vaktmestrene skryter av arbeidsmiljøet, og kjenner seg som en del av «familien» i Stiftelsen.

Nabokatten elsker VID

-Vi har også kontakt med naboene våre, og ikke minst med nabokatten som stadig vekk sniker seg inn på høgskolen og finner seg en lur plass å legge seg. Den liker seg hos oss, og det må vel være et godt bevis på at her er det hjertevarme, sier Thomas lurt.

Vaktmestrene sin arbeidshverdag er altså mangfoldig. I tillegg til det daglige har de også en vaktordning som de er en del av.

- Vi stiller opp når det er bruk for oss, vi er glade i arbeidsplassen vår, avslutter Einar Hønsi.

Tidebønner på Haraldsplass

Søsterhjemmet kapell ligger i den eldste bygningen på Haraldsplassområdet. Kapellet er flittig i bruk, og er et nydelig og høytidelig rom. Her er det plass for alle, og kapellet har en åpen dør!

Tekst og foto: Astrid Aarhus Byrknes

Fremme ved alteret står det jeg vil kalle for lysbåten, som er en lysglobe, men utformet som en båt. Den er vakker, og innbyr til å tenne lys til ettertanke, minne og bønn. Klokkeren kimer 08.00, hver morgen i ukedagene, kimer kirkeklokkene på Haraldsplass. De kimer for å samle dem som ønsker og har mulighet til

å komme på Morgenbønn i Søsterhjemmet kapell. Tradisjonen med Tidebønner har alltid vært viktig for Haraldsplass Diakonale Stiftelse.

Foruten Morgenbønn, blir det også arrangert Middagsbønn hver onsdag klokken 11.30 med påfølgende «kirkekaffe». Det

serveres kaffe og nystekte vafler i Søsterhjemmet, og det er god tid til fellesskap og prat.

Trofaste diakonisser møtes

Diakonifelleskapet arrangerer også Gudstjenester to ganger i måneden, en søndag og en onsdag. Tidebønner og Guds-

Søsterhjemmets kapell på Haraldsplass inviterer til Morgenbønn og andre samlinger.

Tidebønn

- Tidebønn gir et avbrekk i hverdagens rytme, og minner oss på Guds tilstedeværelse i verden. Tradisjonen strekker seg tilbake til gammeltestamentlig tid og er en del av vår felles kirkelige arv. I sin form er tidebønn økumenisk. Fellesskap i bønn er noe vi deler i den verdensvide kirke uavhengig av hvilket kirkesamfunn vi tilhører.
- Tidebønnene inneholder bønner både for dagens ulike tider, ukens dager og kirkeårets viktigste fester. Hvor ofte og hvilke tidebønner en praktiserer gjennom uken kan variere.

(Kilde: Kirkelig fornyelse om Tidebønner)

Vaffelkos i Søsterhjemmet etter Middagsbønn. Den gode praten og det sosiale fellesskapet er viktig.

tjenester er viktige fundamentet i fellesskapet på Haraldsplass. For å få et innblikk fra innsiden i dette fellesskapet, fikk Magasinet Haraldsplass en prat med noen av de trofaste diakonissene som møtes til Middagsbønn. De forteller at Morgenbønn har blitt praktisert helt fra starten, når sykehuset ble etablert på Haraldsplass. En gammel tradisjon altså, som har holdt seg til i dag.

Diakonissene forteller videre at når de gikk på sykepleierskolen her, og senere arbeidet ved sykehuset, startet dagen med Morgenbønn i kapellet.

Elevene deltok med Morgenbønn

For elevene var Morgenbønnen obligatorisk. For de ansatte var det forventet at de som hadde anledning møtte opp. De fleste gikk i turnus da som nå, og kunne ikke alltid prioritere å møte opp, men elevene hadde ikke noe valg. De møtte frem klokken 06.45, og deretter var det frokost og tid for å gjøre seg klar til arbeid og læring.

Samlingen i kapellet om morgenen gikk på rundgang mellom elevene. For noen var dette helt nytt, og ikke rent få kvitte seg til å stille seg frem. For mange var dette helt forferdelig.

– Vi visste knapt hvordan dette fungerte før vi plutselig måtte stå der fremme og ta ansvar for Morgenbønnen. Det var dagens

bibelord, vi måtte finne en passende salme, og til slutt leste vi Fadervår og hadde med velsignelsen forteller Rønnaug Hammer.

– *Da var det omtrent slik vi gjør det i dag?*

– Ja, det kan du si. Det har jo kommet noen nye bøker, men opplegget er svært gjennkjennelig, sier Klara Hannevik.

– *Hvordan er det med Middagsbønn, er dette også en gammel tradisjon fra starten av?*

– Middagsbønn kom til i nyere tid. Det var forstanderinnen Kari Nesse som innførte Middagsbønn i 1995. Vi møtes hver onsdag klokken 11.30 i Søsterkapellet, og vi brukte tidebønner til Middagsbønn. Mye likt som ved Morgenbønn, men med litt mer tid til bønn. Så hører vafler med i etterkant. Da møtes vi til fellesskap inne på Søsterhjemmet. Vi setter stor pris på dette fellesskapet. Det er fint og godt å sette seg ned, drikke kaffe sammen og prate, forteller Rønnaug Hammer.

Klara Hannevik forteller at det var flere som møtte opp til Middagsbønn før enn det er nå. Det samme kan nok sies om Morgenbønnen.

– Tidene forandrer seg jo, det er en mer hektisk hverdag på jobb, og ikke alle har muligheten for å slippe fra for å gå på Morgen- eller Middagsbønn. Jeg har stor forståelse for det, sier Klara Hannevik.

Rollaug Haugland Waaler er også til stede denne onsdagen, sammen med diakonissene. Hun forteller at det er svært varierende hvor mange som møter til Tidebønn.

– Det er kan være fra fem til syv personer, eller flere. Det hender også at det bare er to som har mulighet. Uansett, vi setter oss ned, leser og ber sammen. Det er en fin start på dagen å møtes i Søsterkapellet. De som kommer til Tidebønn er medarbeidere fra Stiftelsen, VID vitenskapelige høgskole, og fra Haraldsplass Diakonale Sykehus. Jeg tenker det er en fin tradisjon å ta vare på også i 2023, sier Rollaug.

Flere kapell på Haraldsplass

Foruten Søsterhjemmets kapell, har vi også et sykehuskapell som ligger i hjertet av Haraldsplass Helsecampus. Utenfor dette kapellet henger det et vakkert kunstverk på veggen, «Bønnekrukken». Kunstverket viser vei inn til et vakkert rom. Her kan pasienter, pårørende, ansatte, studenter og ellers gjester til området sette seg ned. Å være i stillhet, tenne lys eller møte noen til en samtale er viktig for mange. Prestetjenesten ved Haraldsplass Diakonale Sykehus og VID vitenskapelige høgskole arrangerer også Gudstjenester her.

Det sitter mye historie i veggene på Haraldsplass. Tidebønner og gudstjenestefellesskap er litt av den historien og tradisjonen som ennå holdes høyt og som betyr mye for mange.

Fremmer trivsel og godt in

Våre to dyktige renholdere gjør en viktig jobb. Uten et godt renhold hadde vi virkelig fått merke det.

Tekst og foto: Astrid Aarhus Byrknes

Alejandro takker Stiftelsen for tilliten!

Alejandro Raul Mirabito Lopez er en av våre trivelige og dyktige renholdere på Haraldsplass. Han går stille i dørene, og er travelt opptatt med å gjøre jobben sin. Jeg får likevel en prat med ham etter endt arbeidsdag på Haraldsplass, før han skal videre til en ny arbeidsgiver som skal få glede av hans tjenester med å holde kontorer og korridorer rene og pene.

Alejandro kommer opprinnelig fra Argentina, men bodde mange år i Spania før han kom til Norge en vakker sommerdag i 2010. Han beskriver denne dagen som en stor endring i livet sitt. Alejandro kom ikke alene til Bergen. Med seg hadde han sin peruanske kone og to barn. Nå er barna voksne, og har flyttet ut, og Alejandro forteller det var helt rett av han å ta med seg familien fra Spania til Norge.

Lang fartstid på Haraldsplass

Til sommeren har Alejandro bodd 13 år i Bergen, og i alle disse årene har han arbeidet ved Haraldsplass Diakonale Stiftelse.

- Jeg startet på Regines gjestehus i 2010, men etter noen måneder der ble jeg utfordret til å ta meg av renholdet på kontorene, toaletter og korridorer, sier Alejandro.

- Men hvordan havnet du på Haraldsplass?

- Det er jeg litt usikker på, men jeg tror jeg hørte de skulle ha renholdere. Jeg kunne ikke snakke norsk, heller ikke engelsk på den tiden. Jeg kjente meg ganske hjelpeløs egentlig. Det skulle være intervju på renholdsstillingen, og da hadde jeg med meg min svoger som kunne hjelpe meg med tolking.

- Hvordan opplevde du å ikke kunne gjøre deg forstått og likevel søke en stilling?

- Det ble et veldig godt møte. Det var Rollaug Waaler, sjefen min som møtte meg. Hun var svært imøtekommende. Jeg ble møtt som om jeg var en viktig person, smiler Alejandro.

Alejandro er takknemlig for den tilliten han fikk fra forstanderinnen ved at han fikk jobben.

- Rollaug gjorde det mulig for meg å få arbeid andre steder også, for det var bare en 20 % stilling som renholder jeg kunne få, og

som var ledig på det tidspunktet. Det at jeg kunne vise til jobben min på Haraldsplass, åpnet nye dører for andre jobber. Nå har jeg 20 % her, og 80 % på Drevelin.

Travle dager

Det er ikke bare enkelt å ha jobb på to ulike steder. Alejandro har travle dager, men så langt går det bra. Han skulle ønske at det var mulig å ha en arbeidsgiver, men slik det er nå så går ikke det.

- Hvem vet, jeg kan jo drømme om det for fremtiden. Jeg liker meg godt her, selv om jeg enda strever med språket. Jeg har ikke tid til å gå på norskkurs da jeg jobber mye. Kona mi derimot er mye bedre i norsk, jeg lener meg på henne, sier Alejandro Lopez før han høflig takker for praten og iler videre opp i 2. etasje i Mohns Villa for å vaske.

neklima

Gabriela gleder seg hver dag til å gå på jobb!

Gabriela Iona Bas kom til Norge 4. oktober 2008. Gabriela er født og oppvokst i Romania, og har fem års universitetsutdannelse innenfor regnskap og administrasjon. Noen få dager etter hun kom til sitt nye land, gifter hun seg. Hennes ektefelle er også fra Romania og de har to døtre på 8 og 12 år.

Når jeg møter Gabriela er hun på farten og skal ned på Regines gjestehus for å gjøre klart til nye gjester som har booket seg inn der. Jeg lurte på hva hennes arbeidsoppgaver er i Stiftelsen, og hvordan en arbeidsdag ser ut for henne.

- Jeg gleder meg hver dag til å gå på jobb. Jeg trives så godt, har gode og dyktige kollegaer, og opplever at jeg er med i et stort arbeidsfellesskap selv om jeg ofte jobber alene med mine arbeidsoppgaver. En vanlig arbeidsdag for meg starter som regel på Søsterhjemmet. Da ser jeg til at kjøkkenet blir ryddet, ordner opp etter møter og tar gjerne oppvasken dersom den ikke er tatt. Og så må jeg jo lage kaffe, smiler Gabriela.

- Et godt renhold er viktig for trivsel og for helsen vår, og som renholder liker jeg å ha det fint rundt meg, noe jeg tror de fleste også er opptatt av. Av og til er det fest på Søsterhjemmet, eller besøkende som kommer hit for å møte ledelsen. Da ordner jeg til, dekker bord og pynter. Det liker jeg godt.

Tar ansvar

- Du har jo ganske allsidige oppgaver, blant annet har du ansvaret for renholdet på Regines gjestehus. Hvordan er det å være rundt omkring i forskjellige bygg?

- Det stemmer at jeg har en del av arbeidet mitt på gjestehuset. Det liker jeg. Da er det både ordinært renhold, ordne til gjesterommene, sørge for at håndklær blir vasket og sengetøy sendt til vaskeri. Jeg har også fått ansvaret for bookingsystemet og svarer på både bestillinger og avbestillinger. Det at jeg nå har ansvaret for hele verdikjeden, fra booking til å ordne rommene ser jeg på som positivt og en styrke. Da har jeg oversikten, vet når gjestene kommer og når de skal dra igjen. Jeg trives virkelig med dette!

Så har jeg forstått at du også har flere administrative oppgaver, hva går de ut på?

- Ja, jeg kjenner jeg er heldig som får variasjon i jobben min. Fra september 2022 har jeg hjulpet til med blant annet registrering og

fakturering for Haraldsplass Samtalesenter. Jeg er i «staben» til Rollaug Waaler, forstanderinnen vår, og det synes jeg er kjekt.

Men er det ikke travelt å sette seg inn i alt dette?

- Jeg liker nye oppgaver, og jeg liker å lære og sette meg inn i nye ting. Om jeg har tid til alt? Jeg må jo det, sier Gabriela.

Godt arbeidsmiljø

Gabriela forteller at hun er så takknemlig for å ha arbeid på Haraldsplass. Hun liker å være sammen med andre i arbeidsfellesskapet, kjenner seg velkommen og trives svært godt. Av og til har hun kontakt med vaktmestrene, spesielt Einar Hønsi og Thomas Hannevik.

- De er fantastiske, de kommer alltid når jeg spør om hjelp og noe må fikses raskt.

Gabriela forteller at i Romania er arbeidslivet veldig formelt. Det er klasseskille på jobb, og det er ingen kontakt mellom leder/sjef og de «på gulvet».

- Her i Norge, og spesielt på Haraldsplass, er det helt annerledes. Jeg opplever at alle er likeverdige, og like viktige enten man er sjef eller renholder. Det at vi er på fornavn er så fint. Slik er det ikke i Romania. Jeg elsker å være sammen med mine kollegaer, spise sammen, snakke sammen. Vi har et godt fellesskap i Stiftelsen, og en flott arbeidsplass, avslutter Gabriela Iona Bas.

Tur til Sierra Leone

Mandag 7. november gikk turen igjen til Vest-Afrika og til det nydelige landet Sierra Leone. Jeg var spent på turen. Hva ville møte meg? Hvordan så sykehuset ut og hadde de klart å drive sykehuset vi hadde bygget, og som ble åpnet for nesten fire år siden?

Tekst og foto: Rollaug Haugland Waaler

Et livgivende prosjekt

Jeg var så heldig at jeg fikk reise sammen med Tove Giske og Anneline Røssland fra VID. De har et spennende forskningsprosjekt sammen med en sykepleierskole i Freetown, hovedstaden i Sierra Leone. For meg var det det utrolig kjekt å få knytte kontakter med lærere og ledere ved sykepleierskolen og ikke minst med lederne for jordmødrene. Hvor enn jeg kom, hadde de hørt om det flotte sykehuset, som vi har fått bidra til, i Nomo Faama en liten landsby langt fra sivilisasjonen.

Vi ble tatt godt imot av staben på sykepleierskolen, og hadde gode samtaler der

både vi og de fikk belyse utfordringer og muligheter vi har som helsepersonell i Norge og Sierra Leone.

Fredag satte vi kursen mot Kenema, provinshovedstaden der sykehuset vi har bygget ligger. Før vi startet dette prosjektet var barnedødeligheten i dette området på 25 %, og antall kvinner som døde i barsel var veldig høy.

Det er en fem timers kjøretur fra Freetown til Kenema, og veiene er fine.

I Kenema fikk vi også denne gangen et kort besøk på regionsykehuset, og det var over-

sykepleieren som tok imot oss. Det ble stor gjensynsglede. Jeg har jo møtt henne tidligere, og hun er en engasjert leder for sykehuset, som gir mye god helsehjelp til tross for de få ressursene de har. Ekstra kjekt var det å høre at det nesten ikke kommer pasienter fra området hvor «vårt» sykehus er. Der har de virkelig klart å bygge opp et godt helsetilbud til befolkningen.

Lørdag formiddag hadde jeg avtalt et møte med helsemyndighetene i regionen. Vi skulle formelt overlevere sykehuset i Nomo Faama. Det ble en fin overrekkelse, og vi høstet mange gode ord. De er så takknemlige for at vi har bygget dette sykehuset, og for at mennesker som bor så langt fra sivilisasjonen også kan få god helsehjelp.

Både parlamentsmedlem Alusine Kanneh, som tok initiativ til hele sykehuset, og det vi ville ha kalt fylkeslegen var til stede og signerte dokumentet der vi overgir sykehus og stabsbolig til helsemyndighetene.

Etter denne formelle overrekkelsen, satte vi oss i bilene og kjørte til Nomo Faama. Vi var mange som dro, tre fulle biler. Bak på lasteplanet i bilen jeg satt i, hadde vi med oss en bevæpnet vakt, klar til å forsvare oss om det ble nødvendig. Det ble det heldigvis ikke.

Det er ikke så langt mellom Nomo Faama og Kenema, men du for en vei. Regntiden var ikke helt over, og store deler av veien var bare gjørme. Hadde veiene vært bedre, ville turen ha tatt oss ca. en time. Nå ble det isteden fire timers kjøretur på en utrolig humpete og gjørmete vei. Ca. 15 minutter fra sykehuset, var det helt stopp.

Tre viktige arbeidere, fra venstre: Ansu Jusu, sykepleieleder, Rollaug Haugland Waaler og Ibrahim som har ledet byggearbeidet av stabsboligene.

Besøk på et sykehus, fra venstre: Tove Giske fra VID, en pediater og en lærer på sykepleieskolen, sykepleier Rebekka, som er med i forskningsprosjektet, og Anneline Røsland fra VID.

Bilen foran oss ble sittende bom fast i gjørme og dype hjulspor. Det ble forsøkt å spa opp bilen, men det gikk ikke. Til slutt fikk de fatt i et slepetau, og vi klarte å trekke bilen opp.

Vel framme i landsbyen fikk vi en strålende mottakelse. Vi fikk en flott omvisning, og de har virkelig tatt vare på sykehuset. Det var reint og fint både ute og inne, og dagen før hadde det blitt fødd et lite barn. Det er bare så utrolig kjekt å se at dette arbeidet vi har fått være med på, virkelig bærer frukt. Vi fikk rapportert at i løpet av de to siste årene har ingen kvinner mistet livet i fødsel. Før det nye sykehuset, var dødeligheten stor. Nå har de kurs for foreldre i hygiene og ernæring. Vaksineprogrammet er i full gang og barnedødeligheten har sunket betraktelig.

Alt var likevel ikke helt på topp. Solcellepanelet vi hadde satt opp, som skulle gi både lys og strøm til sykehuset, fungerte

ikke. Det førte også til at vannpumpen heller ikke virket.

Vel hjemme igjen tok jeg kontakt med en metodistprest som har arbeidet med ulike prosjekter i Sierra Leone. Han henviste meg til eksperter som arbeider med solcelleprosjekter. Disse har tatt på seg arbeidet med å inspisere og eventuelt reparere/skifte det som er ødelagt, og dette er de i full gang med. Strømmen er ordnet, nå gjenstår det å få vann inn i vaskene på sykehuset. En del av rørene hadde rustet, og må skiftes. Dette skal nå gjøres.

Jeg opplever det som en stor glede og er takknemlig for at jeg har fått lede dette prosjektet. Tenk at mange unge mødre nå får leve og ta seg av sine barn, og at barnedødeligheten virkelig er redusert. Dette er diakoni på sitt beste!

Takk til deg som har bidratt til at dette har blitt en virkelighet!

Formell overtagelse av sykehuset i Nomo Fama, fra venstre: representant fra helsemyndighetene i Kenema, Rollaug Haugland Waaler og Alusine Kanneh.

Strategiplan 2023-2027

Haraldsplass Diakonale Stiftelse har i løpet av høsten 2022 arbeidet med en ny strategiplan. Planen som er vedtatt i Hovedstyret går fra 2023 til 2027. Mange har vært involvert i prosessen, og det har vært gode drøftelser med innspill og kommentarer, som er nødvendig for å få på plass en strategiplan for fremtiden.

Tekst: Astrid Aarhus Byrknes

En retning for fremtiden

Fra forordet til strategiplanen leser vi følgende:

”

Ordet strategi kommer opprinnelig fra gresk, «strategia», og er militærspåk som direkte oversatt blant annet betyr «generalkunst». Hvorfor skal en diakonal stiftelse, med slagordet «Kompetanse med hjertevarme», tenke strategi? Generalkunst? Skal vi vinne noe? Ja, det skal vi, - på vegne av mennesker som trenger vår kompetanse og tjenester skal vi samle oss om en retning. For dem skal vi kjempe for best mulige tjenester.

Strategi i vår sammenheng handler om å si noe om hvor vi er i dag, se utfordringsbildet rundt oss, og sette retning for hele tiden å kunne realisere Stiftelsens gode formål: Omsorg for mennesket, basert på vårt kristne verdigrunnlag! Strategi er rett og slett hvordan vi kan og skal utvikle oss videre fra der vi er i dag, for å oppfylle formålet.

I vår tid skjer det mye på fem år, og kanskje det er for lang periode? Denne strategiplanen kan ikke være det endelige svaret, men den skal peke ut retningen, og være så åpen at den kan gi handlingsrom for både utfordringer og muligheter som oppstår underveis.

Hovedstyret i Haraldsplass Diakonale Stiftelse utenfor Søsterhjemmet. Bak fra venstre: styrets leder Johan Fredrik Odfjell, Jørn-Henning Theis, Erik Bøchmann og Øyvind Holthe. Foran fra venstre: Mette Svanes og, Bjørg Sveinall Øgaard.

Når Magasinet Haraldsplass møter Hovedstyrets leder Johan Fredrik Odfjell og adm.dir. Jørn-Henning Theis til en felles prat om strategiplanen, opplever jeg mye engasjement om temaet og hvorfor det er viktig for Stiftelsen å ha en plan og retning for arbeidet.

- Hvorfor trenger vi en strategiplan?

- Det handler om å finne den beste måten å nå målene våre på, og samtidig er det en måte å sjekke at vi er på rett kurs i forhold til målene. Det handler om å være trygg på den retningen Stiftelsen beveger seg i. Strategiplanen skal også hjelpe oss til å ivareta verdiene våre. Det er en sterk kobling mellom formålet til Stiftelsen og hvordan vi oppnår det, sier Jørn-Henning Theis.

Hovedstyrets leder nikker bekreftende på det som adm.dir. sier, og legger til:

- Vi må ikke glemme at dagliglivet er hektisk og handler om å løse oppgaver som haster. Disse oppgavene er gjerne kortsiktige, mens strategien handler om formålet i det lange løp.

Begge fremhever at formålet for Stiftelsen må hele tiden ses i lys av samfunnsutviklingen.

- At formålet vårt er så tydelig, verdibasert og lett å identifisere seg med gjør at det er givende å arbeide på Haraldsplass, også med en strategiplan, sier Johan Fredrik Odfjell.

- Hva kjennetegner en god strategiplan?

- Den må være tydelig på mål og retning, og gjøre det mulig å prioritere. Den må også være kort nok til at den er enkel å implementere. Videre tenker jeg den må være gjennomførbar. For meg som daglig leder er det avgjørende å arbeide etter strategien for å vite hvilken retning vi skal velge og hva som bør være styrende for valgene i hverdagen, forteller Jørn-Henning Theis.

Hovedstyrets leder Johan Fredrik Odfjell følger videre opp:

- Det finnes et uttrykk som sier at når du seiler og ikke vet hvilken havn du skal til, hjelper det ikke hvilken vind som blåser. Vi må alle kjenne, og i hovedsak kunne identi-

fisere oss med, målet og måten vi skal nå det på. Hvis ikke, forblir strategien en teoretisk plan uten særlig praktisk betydning.

Rask vekst og utvikling

Den overordnede strategiplanen kommer i tillegg til strategiplanene som er utarbeidet for hver enkelt virksomhet. Både Johan Fredrik Odfjell og Jørn-Henning Theis fremhever medarbeiderne. Alle ansatte på alle nivå både i Stiftelsen og ute i virksomhetene er den viktigste ressursen. I en hektisk hverdag bestående av mange oppgaver risikerer man å tappes for krefter dersom oppgavene ikke tjener et formål. I det daglige er det derfor viktigere med strategiplanene for hver enkelt virksomhet enn den overordnede strategiplanen.

- Utviklingen i Stiftelsen skjer fort. I forrige strategiplan var det en utfordring å venne seg til begrepet «vekst». For den enkelte medarbeider er ikke vekst noe som spiller en stor rolle på arbeidsplassen i det daglige.

Men for Stiftelsen som eier og utvikler er det viktig. Akkurat nå skjer det mye, og det siste er jo at vi har som mål å slå sammen Haraldsplass Diakonale Stiftelse og Stiftelsen Diakonova. Vi arbeider med vedtekter og søknad til Stiftelsestilsynet, og prosessen har gått raskere enn forventet. Det er gledelig å oppleve vekst og utvikling, sier Jørn-Henning Theis.

Strategiplanens fem gode pilarer

Strategiplanen består av fem pilarer som sammen utgjør en helhet. Fremover ønsker vi å være en tydelig diakonal og verdibasert samfunnsaktør. For å kunne være det, trenger vi å sikre økonomi og utviklingskapasitet. Neste punkt er å tenke bærekraft i et bredt perspektiv, noe som sikrer sosial bærekraft. Det tredje punktet omhandler medarbeiderne; at vi klarer å rekruttere, beholde og utvikle kompetanse. Til slutt blir det viktig med samarbeid og vekst, både internt mellom virksomhetene

Hovedmål og utviklingsområder

- Vi er en diakonal verdibærer og synlig samfunnsaktør.
- Vi engasjerer oss for bærekraft i et bredt perspektiv.
- Vi samarbeider internt og eksternt for å oppnå vekst og utvikling.
- Vi er som stiftelseskonsern en attraktiv, utviklingsorientert arbeidsgiver.
- Vi styrker økonomi og utviklingskapasitet gjennom kvalitet, styring og god eiendomsforvaltning.

og eksternt. Alle fokusområdene henger sammen og blir på den måten like viktig.

- Vi vil ikke at noen i organisasjonen skal tro at den overordnede strategien er viktigere enn de som gjør jobben. På barnevernsområdet er behovet enormt. Muligheten for oss til å bidra er derfor stor. Det samme gjelder for sykehjemsektoren. Når vi tenker strategisk, legger vi derfor behovet og mulighetene til grunn. Samtidig må vi være oppmerksomme på hvor utfordrende disse områdene er. Enkeltfeil kan få store negative konsekvenser for hele organisasjonen. Kvalitet og profesjonalitet i utøvelsen er av avgjørende betydning, sier Johan Fredrik Odfjell og avslutter:

- Jeg er trygg på styret og Stiftelsens arbeid fremover. Ledelsen er usedvanlig dyktig, og forståelsen for formålet og visjonen er dyptgående. Vi har en sterk og robust organisasjon som identifiserer seg med verdiene. Min funksjonstid er slutt sommeren 2023. Da jeg kom hit i 2015 var det en profesjonell organisasjon jeg møtte, som på mange områder lå lenger fremme enn jeg forventet. Den positive utviklingen i årene som siden har gått, har gledet meg. Og nå gleder det meg at vi står sterkt rustet til å møte utfordringene og gripe mulighetene fremover.

Fra venstre: Johnny Thorsen, daglig leder Stiftelsen Diakonova, Magne Roland, styreleder Stiftelsen Diakonova, Johan Fredrik Odfjell, styreleder Haraldsplass Diakonale Stiftelse og Jørn-Henning Theis, adm. direktør Haraldsplass Diakonale Stiftelse.

Ny virksomhet fra 1. januar 2023

Det har gjennom høsten 2022 vært arbeidet med en virksomhets-overdragelse av Haraldsplass Barnevern til et nytt selskap. Arbeidet med overdragelsen ble ivaretatt av en egen prosjektgruppe. Med ny organisering av virksomheten står Haraldsplass Serio Ung klar til å arbeide for barns beste, i en viktig tjeneste på samfunnets vegne.

Tekst: Astrid Aarhus Byrknes

Haraldsplass
Serio Ung

Haraldsplass Serio Ung

Haraldsplass Serio Ung er godkjent som ideelt AS og eies 100 % av Haraldsplass Diakonale Stiftelse.

Haraldsplass Serio Ung har for tiden barnevernsinstitusjoner i Vestland og Agder. I løpet av våren 2023 har virksomheten som ambisjon å starte opp med en barnevernsinstitusjon med to avdelinger i Rogaland.

Ny direktør på plass

Idar Krumsvik er ansatt som ny direktør for Haraldsplass Serio Ung. Krumsvik har med seg et godt lederteam når han nå skal bygge den nye organisasjonen.

Arvid Møll som kommer fra Haraldsplass Barnevern har vært daglig leder der i en årrekke. Han har med seg viktig kompetanse, faglig kunnskap og ledererfaring inn i den nye virksomheten. Arvid er nå regionleder med ansvar for Bergensområdet/Vestland.

I Agder finner vi Hans Petter Farestad. Han startet i 2015 selskapet Serio Ungdomssenter AS, og har vært daglig leder for denne virksomheten. Etter at Haraldsplass Diakonale Stiftelse kjøpte Serio Ungdomssenter AS har Hans Petter Farestad ivaretatt den daglige ledelsen. Serio Ungdomssenter AS ble omgjort til et

ideelt AS høsten 2022. Serio skiftet da navn til Haraldsplass Serio AS. Hans Petter Farestad fortsatte som daglig leder frem til 1. januar 2023 da Haraldsplass Barnevern og Haraldsplass Serio ble sammen slått til ny virksomhet: Haraldsplass Serio Ung. Hans Petter Farestad er nå regionleder i sør med ansvar for Agder og Rogaland.

Magasinet Haraldsplass møtte de tre lederne som, sammen med hele ansattgruppen i barnevernet, arbeider hver dag til barnas beste.

Spennende utvikling

*- Hvordan har det gått etter sammen-
slåingen, er dere der dere ønsker å være
med virksomheten, er vi på rett vei?*

- Ja, vi er så absolutt på rett vei, sier de tre lederne samstemt.

- Det har vært en spennende prosess, og det å bli kjent med en ny organisasjon der vi har felles mål og et uttalt ønske om at virksomheten skal levere kvalitet og kompetanse i alle ledd har vært, og er spennende og viktig i seg selv, sier Idar Krumsvik.

- Det har vært en god tone, og en god følelse. Det var en riktig beslutning for Serio å gå inn i Stiftelsen. Vi opplever å ha fått en god mottakelse i en profesjonell stiftelse som vil oss vel. En stiftelse som ønsket kvalitet, og der barnevernsfeltet var godt forankret i styret, sier Hans Petter Farestveit.

Idar Krumsvik tiltrådte 1. desember 2022 og kom rett inn i prosjektgruppen som arbeidet med sammenslåingen og organisasjonsprosjektet. Idar fremhever at virksomheten fremover skal ha på plass de viktige styringssystemene for at alt skal fungere, inklusiv opplæring, og at den nye organisasjonen må jobbe seg sammen og bli kjent med hverandre. Når det gjelder spørsmålet om virksomheten er på rett vei, sier direktøren at han opplever stor positivitet, men at det skal arbeides målrettet med internkontroll.

Vi skal ha høy omsorgsfaktor.

Idar Krumsvik

- Fremtiden er spesialisert. Vi trenger spisskompetanse og gode verktøy for kartlegging – og det viktigste av alt; vi skal ha høy omsorgsfaktor, sier Idar Krumsvik.

Fokuset må være på kvalitet og robusthet i en noe mer krevende målgruppe. Virksomheten Haraldsplass Serio Ung har ansvar for barn og unge som er i institusjon 24/7.

I tillegg har Haraldsplass Serio Ung en avdeling der forebygging står sentralt. Virksomheten tilbyr både oppfølging i hjemmet, familiehjem, besøkshjem og avlastningstilbud.

- Vi må også ha søkelys på å være en attraktiv arbeidsgiver som tiltrekker seg dyktige medarbeidere med den kompetansen som man trenger i dagens og fremtidens barnevern. Barnevernet må kunne levere det som det er behov for, og tilpasse seg nye behov som kommer som en konsekvens av barnevernsreformen som også er en oppvekstreform, sier Arvid Møll.

Det er tre engasjerte ledere Magasinet Haraldsplass møter. Idar Krumsvik og Arvid Møll er på plass i møterommet i Mohns Villa på Haraldsplass, men Hans Petter Farestveit derimot er med på Teams fra Søgne i Kristiansand der Haraldsplass Serio Ung har avdelingskontor.

Det å møtes på Teams er blitt en del av arbeidshverdagen til virksomheten. Pandemien har lært oss å ta i bruk digitale verktøy, og Teams ble omtrent «overnatta» tatt i bruk av bedrifter, organisasjoner, stat og kommuner. For Haraldsplass Serio Ung er Teams dagligdags. Avstanden mellom Agder og Vestland er stor fysisk, men Teams gjør det enkelt å møtes til statusmøter eller lengre møter.

Når det er sagt, er det ikke bare digitale møter i denne virksomheten. Fysiske møter er viktig, og det planlegges for å bruke begge deler. Den nye direktøren er opptatt av at de to organisasjonene som nå er blitt en, skal møtes og bli kjent.

- Idar, du er jo ny adm.dir. for Haraldsplass Serio Ung, og har lang erfaring fra offentlig sektor og Bufetat. Hvordan var det å skifte «beite» og gå over i ideell sektor?

- Med 30 års erfaring fra offentlig sektor og med ulike oppgaver og stillinger innenfor Bufetat, tenkte jeg at dersom jeg skulle skifte jobb, så måtte det bli nå. Jeg hadde gått en stund og tenkt at det skulle vært spennende å prøve noe nytt. Når jeg så utlysningen på denne stillingen kjente jeg at dette må jo være noe for meg! Jeg har

alltid vært nysgjerrig på ideell sektor, og har gjennom mitt arbeid med kvalitet og godkjenning i Bufetat blitt kjent med flere ideelle aktører. Verdien til Haraldsplass treffer meg, og når jeg i tillegg kjente til både Arvid Møll og Hans Petter Farestad så visste jeg at her var det mye kunnskap og kompetanse. Jeg har fulgt med Haraldsplass Barnevern, som det het før, og sett at virksomheten er fremoverlent med åpne og dyktige medarbeidere. Her er så mye positivt å bygge på, sier Idar Krumsvik.

Et barnevern i endring

- Hvordan har de første månedene vært for deg, og hva tenker du blir ditt fokus fremover som direktør?

- Det har vært noen spennende og lærerike måneder. Det har vært viktig for meg å bli godt kjent med virksomheten, og målet fremover er å bygge en felles kultur der vi alle er med og bidrar til videre utvikling, lage systemer, ha en god internkontroll som overvåker HMS (helse, miljø og sikkerhet), fag, økonomi og risikobildet. Jeg ser mange muligheter, og jeg mener de ideelle er en viktig samfunnsaktør. Jeg gleder meg til å være med å utvikle Haraldsplass Serio Ung.

En som har svært lang fartstid i barnevernet og som har arbeidet som både miljøterapeut og daglig leder i Haraldsplass Barnevern er Arvid Møll. Han har sett den formidable utviklingen dette feltet har hatt over tid. Med over 30 års erfaring går Arvid nå inn i en ny stilling som regionleder i Haraldsplass Serio Ung.

- Du har lang fartstid i institusjonsbarnevernet. Har arbeidet endret seg disse årene du har vært leder, og hva tenker du er viktig å ha fokus på nå i Haraldsplass Serio Ung?

- Fra i sin tid gode rammeavtaler med Hordaland fylkeskommune til en krevende 10-12 års periode med konkurranseutsetting, for så å komme tilbake til gode og robuste rammeavtaler med Barne- og familiedirektoratet, har vært litt av en reise. Haraldsplass Diakonale Stiftelse har arbeidet godt og systematisk med politisk arbeid for å oppnå denne posisjonen som de ideelle nå har fått. Dette må vi ikke ta for

gitt, men vi skal fortsette å levere kvalitet og dekke de behovene der dette trengs. Haraldsplass Barnevern har disse årene hatt vekst, og nå med Haraldsplass Serio Ung skal vi fortsette å vokse og utvikle oss. Jeg tenker det vil være viktig å ha fokus på barnevernsreformen som jo er en oppvekstreform. Vi må avdekke hva behovene er, og hva vi kan løse av oppgaver for kommunene fremover, sier Arvid Møll.

Barnas beste

- Hva tenker du er positivt med dette samfunnsoppdraget vi har tatt på oss for de mest sårbare barna/ungdommene.

- Det er et omfattende og komplekst samfunnsoppdrag vi har tatt på oss, men det er et viktig oppdrag. Vi er med å ivareta de mest sårbare innbyggerne, de som trenger omfattende omsorg 24/7. Vi har levert gode tjenester i mange år, og vi utvikler tjenestene til barnas beste, alltid. Det at vi kjenner målgruppen godt, gjør oss i stand til å drive disse barnevernstiltakene der det er stor risiko, sier Arvid Møll.

Idar Krumsvik og Arvid Møll (t.h.) med Hans Petter Farestveit på Teams.

Vi utvikler tjenestene til barnas beste, alltid.

Arvid Møll

En positiv reise å bli kjent

I Agder, nærmere bestemt i Søgne sitter Hans Petter Farestad. Hans Petter har sin bakgrunn fra 15 år i Bufetat, før han grunnla Serio Ungdomssenter. Hans drivkraft for å etablere dette selskapet var de sårbare barna. Han hadde et sterkt ønske om å skape gode tilbud og behandlingstilbud for de barna som trengte omsorg gjennom barnevernet.

Hans Petter Farstad forteller at gjennom disse årene, fra 2015, har Serio Ungdomssenter med jevne mellomrom fått spørsmål om å selge selskapet til en større kommersiell aktør, men det var egentlig ikke aktuelt. Det var annerledes når telefonen kom fra Haraldsplass Diakonale Stiftelse.

- Jeg opplevde en god og seriøs stiftelse som tok kontakt, og jeg ble nysgjerrig på Haraldsplass. Vi hadde gode og åpne samtaler, og jeg tenkte at det ville være bra å overlate Serio Ungdomssenter til Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Etter bestemmelsen ble tatt, og salget gjennomført, har jeg vært med på en spennende og lærerik prosess der videreutvikling er på dagsorden. Ikke minst har vi arbeidet med å sikre de ansatte inn i en ny organisasjon.

- Det har vært gøy å være med i prosessene gjennom organisasjonsprosjektet. For meg var det også viktig å bruke god tid på dette. Det at vi har hatt en åpen dialog og har møtt som likeverdige parter i prosjektgruppen har vært flott å være med på, sier Hans Petter Farestad.

Profesjonell ledelse

- Gjennom organisasjonsprosjektet opplevde vi at vi ble slått sammen, og ikke lagt inn under noen. Det var viktig å ha denne prosjektgruppen. At Stiftelsen valgte å bruke en dedikert ressurs som prosjektleder, var enormt viktig for at vi skulle ha en åpen og god prosess. Prosjektleder Astrid

Aarhus Byrknes har ledet arbeidet på en profesjonell måte, hatt for øye at gruppen skal ha god representasjon fra arbeidstakerne og dermed også god forankring. Hun har skapt trygghet i gruppen, og ledet oss fremover steg for steg på en god og ryddig måte. Det vil vi tre ledere takke for!

De tre lederne forteller om en god driv i den nye virksomheten, med mye positivitet.

- Vi opplever en god lagånd og lojalitet, og vi ser frem til å arbeide videre med den nye organisasjonen.

Ledertrioen er opptatt av å bygge en «vi» kultur der alle er like viktige. Dette gjelder for alle de ansatte enten de arbeider i institusjon eller med oppfølging i hjemmet, med avlastning eller med besøkshjem.

- Vi er ett lag, der alle er like viktige selv om vi har ulike roller og arbeidsoppgaver å fylle, sier de tre lederne og avslutter med å si at de heier på de ansatte og er stolt av det viktige arbeidet de gjør hver eneste dag for barn og unge som trenger omsorg og hjelp fra Haraldsplass Serio Ung.

Samfunnsansvar i alle ledd

Haraldsplass Diakonale Stiftelse er i stor endring, og har over tid hatt søkelys på utvikling. Ledelsen og staben ellers, med blant annet fellestjenestene, består av mange sterke fagpersoner som sammen, og hver for seg yter rådgiving og støtte til Stiftelsen og flere av virksomhetene.

Tekst: Astrid Aarhus Byrknes og Vigdis Anita Gåskjenn

Med kvalitet og bærekraft på dagsorden!

Bærekraft har de siste årene vokst frem som et sentralt begrep for utvikling som imøtekommer dagens behov uten å ødelegge mulighetene for at de kommende generasjoner skal få dekket sine behov. Bærekraftig utvikling som begrep og satsingsområde fikk sin spe begynnelse i 1987, og har siden spredd seg til mange områder – stadig mer globalt. Det forplanter seg positivt til alle deler av samfunnsutviklingen, i forvaltningen og i næringslivet, og setter allerede agenda også for oss i Haraldsplass Diakonale Stiftelse og våre virksomheter.

Jobber systematisk med kvalitet

Kvalitet og bærekraft skal gå hånd i hånd, og når vi sier kvalitet mener vi både den faktiske kvaliteten på tjenestene, og på systemene som vi har for å oppnå ønsket kvalitet. Hensikten er å sikre at vi har nødvendig styring og kontroll på det som skal gjøres, og dermed det som faktisk leveres.

Haraldsplass Diakonale Stiftelse tar ansvar. Dette gjenspeiles i vårt sosiale ansvar og våre tiltak knyttet til miljø, arbeids- og menneskerettigheter, etikk og bærekraftige påvirkninger.

For å få enda mer «kjøtt på beinet» om dette viktige temaet, har Magasinet

Haraldsplass tatt en prat med Vigdis Anita Gåskjenn som er direktør for finans, strategi og bærekraft i Stiftelsen.

– Hvorfor har Haraldsplass Diakonale Stiftelse kvalitet og bærekraft på dagsorden?

– Stiftelsen er diakonal. Når jeg tenker på diakoni, tenker jeg ofte nestekjærlighet i praksis, det å møte folk slik du skulle ønske å bli møtt selv, på en helhetlig måte og med kvalitet. Stiftelsens formål oppsummeres ofte i ordene «kompetanse med hjertevarme», og jeg synes det oppsummerer det godt. Men, da må vi jobbe systematisk med kvalitet. Det gjelder også på bærekraftsområdet hvor jeg mener at vi som diakonal stiftelse har et særlig ansvar.

– Kvalitet og bærekraft kan for noen synes å være tunge temaer og gjerne noe flytende. Kan du prøve å enkelt forklare hva dette er, og hvorfor dette er blitt så viktig for Haraldsplass Diakonale Stiftelse?

– FNs bærekraftsmål er en internasjonal dugnad som handler om å utrydde fattigdom, stanse klimaendringer og bekjempe urettferdighet gjennom blant annet lik tilgang til helsetjenester. Virksomhetene våre gjør en fantastisk innsats i å yte solide helsetjenester til dem som trenger det, og VID som en verdibasert utdannings-

institusjon, har sterkt fokus på inkludering. VID vitenskapelige høyskole har også et spennende nettbasert kurs om sosial innovasjon når det gjelder å møte samfunnsutfordringer på en bærekraftig måte. Jeg må også nevne Soltun Besøksgard, på Garnestangen, som både eksperimenterer med mer bærekraftig landbruk og bidrar til et mer inkluderende arbeidsliv.

– Vi gjør mye i dag, men vi kan bidra på flere områder og på en enda mer målrettet måte. Vi forvalter blant annet eiendommer og bygg, og det å fokusere på klima og miljø når vi utvikler eiendomsprosjekter er utrolig viktig for å kunne ha et lavere klimaavtrykk. I tillegg må vi forvalte det vi har, for å sikre at det varer. Det må driftes på en måte hvor vi unngår bruk og kast og unødvendig ressursbruk, gjennom å ta vare på og gjenbruke.

– Et ansvar som vi også tar på alvor, er hvor varene og tjenestene vi kjøper kommer fra. Skjer det menneskerettsbrudd i forbindelse med produksjonen, vil vi dreie kjøpene over til leverandører som driver ansvarlig og behandler folk på en god måte. For å signalisere at dette er viktig, og for å lære av andre, har vi signert Future Proof-plakaten som er et samarbeid mellom Raftostiftelsen og Bergen Næringsråd. Det forplikter oss på dette!

Egen dedikert ressurs til arbeidet

- Jeg hører du er engasjert i dette arbeidet, og for en stund siden så vi på «Finn» at Stiftelsen lyste ut en nyoppretta stilling som skal ha ansvar for kvalitetsarbeid og bærekraft. Det at Stiftelsen satser på en egen dedikert ressurs vitner om at dette området skal ha oppmerksomhet. Hva tenker du vil være viktig å gripe fatt i først? Og hva ser du kan være mulighetene fremover?

- Det aller viktigste er å gjøre satsingen om til konkrete prosjekter og oppgaver hvor vi kan og bør utvikle oss videre, både i forhold til kvalitet og bærekraft. Hvor kan vi gjøre en forskjell? Hvor er det mest gap mellom hva vi vil og hvor vi er? Og hva kan vi gjøre med det? Selv om jeg er stolt av det vi gjør i dag, er det alltid en vei å gå og områder å utvikle. At vi med vår tyngde og innkjøpsmakt kan sørge for at ikke bare de vi yter tjenester for, men også mange andre kan få det bedre, motiverer til å gjøre en innsats.

- Hva blir hovedoppgavene, eller fokuset i dette arbeidet fremover?

- Det å jobbe kunnskapsbasert, helhetlig og systematisk på dette feltet er veldig viktig. I tillegg må vi sørge for at vi samarbeider enda bedre på tvers i konsernet. Det handler om å spille hverandre gode og lære av hverandre. Det finnes ressurspersoner i alle virksomheter, og sammen kan vi få til enda mer. Bærekraft handler jo også om sosial bærekraft. Å ha blikket med seg i forhold til hvor vi som virksomheter kan se og gjøre noe for dem som virkelig trenger diakoni, er et viktig fokus.

- Dette er spennende å høre om, og ikke minst blir det interessant å følge med i

Vigdis Anita Gåskjenn er finansdirektør, men har også ansvar for strategi og bærekraft i Haraldsplass Diakonale Stiftelse.

utviklingen. Helt til slutt Vigdis, hva er nytteverdien for Stiftelsen ved å ha søkelys på kvalitet og bærekraft?

- Dette gjør vi først og fremst fordi vi har et ansvar, og ønsker å være en pådriver i kampen for rettferdighet og et samfunn hvor vi tar vare på hverandre. Formålet til stiftelsen er uegennyttig. Men vi tror også

at vi gjennom å satse på dette, fortsetter å være relevante og være en viktig diakonal samfunnsaktør også i fremtiden.

Magasinet Haraldsplass takker for praten. Med denne satsingen tar Haraldsplass Diakonale Stiftelse et samfunnsansvar.

Fellestjenestene

Mye skjer i Haraldsplass Diakonale Stiftelse, og det er gledelig at vi er i vekst og utvikling. I løpet av 2021 og 2022 har det gradvis blitt bygd opp en ny enhet for fellestjenester lokalisert på hovedkontoret til Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Fellestjenestene betjener Solli DPS, Haraldsplass Serio Ung, Siljuslåtten Sykehjem og Domkirkehjemmet, i tillegg til hovedkontoret.

Tekst og foto: Astrid Aarhus Byrknes

Kompetansedeling for best mulige tjenester

For Stiftelsen er det viktig å utvikle kompetanse, være fremtidsrettet og ha de beste løsningene, som kommer de vi skal tjene til gode. De ansatte i fellestjenestene har spisskompetanse på sine fagfelt. Kontoradressen er i Mohns Villa, men de er mest ute i virksomhetene og bidrar.

Styrker virksomhetene

I utgangspunktet var fellestjenestene opprettet for å betjene de ulike virksomhetene med spisskompetanse på ulike felt, det være seg innen økonomi, HR, kvalitetsutvikling, digitalisering/IKT og administrative funksjoner. Det ble raskt også en organisasjonsutviklingsenhet, hvor digitalisering og det å utnytte kompetanse på tvers av virksomhetene ble sentralt.

Vi tror at nettopp det å jobbe tett sammen med virksomhetene er en veldig viktig faktor for å styrke både den enkelte virksomhet og konsernet som helhet. Dette skjer gjennom å hjelpe den enkelte til mestring og stadig kompetanseheving, bedre overganger ved nyansettelser, fjerne administrative tidstyver og dele kompetanse. Denne samhandlingen og samarbeidet mellom virksomhetene gjør oss sterkere og mindre sårbare. I 2022 har de ulike administrative fagpersonene fått ansvar for hvert sitt prosjekt innenfor IT, kvalitets-

arbeid, virksomhetsstyring og innkjøp. Sentralt i videreutvikling av støttefunksjoner og systemer, er styrkingen av de ansattes mulighet til å yte omsorg med hjertevarme til dem som er innovent i våre virksomheter.

Ny leder for fellestjeneste

Luis Andres Brunet er IKT-ansvarlig i fellestjenestene og i tillegg leder for hele enheten. Han ser på arbeidet med fellestjenestene som både viktig og riktig.

Med sin ledererfaring og spisskompetanse innen IT, arbeider Luis med mange prosjekter i regi av fellestjenestene. Han er opptatt av å ha et blikk på alle prosjekter som er i gang, der nytt økonomisystem er det største. De ulike prosjektene har egne prosjektledere fra fellestjenestene, men som leder er Luis den som holder i fremdriften.

Han er opptatt av å gi lederstøtte til de fagansvarlige og se helheten i de mange prosessene som er startet opp. Luis ser på sin rolle som en tilrettelegger, som skaper samhandling, koordinerer og bruker ressursene i fellestjenestene på en god måte.

- Det er en vinn-vinn når vi får dette til. Det krever mye når en går i gang med prosjek-

ter og prosesser, men klarer vi sammen å utarbeide «beste praksis» så er mye gjort, sier Luis.

Brunet er opptatt av å se de store linjene, utvikle og ligge foran.

- Vi må skape handlingsrom. For å få til dette er det viktig å bygge opp en solid grunnmur for videre vekst. Enheten må også oppleves som en god støttespiller ute i virksomhetene.

Høy kompetanse

Den nye lederen for fellestjenestene forklarer at enheten er som en grunnmur, hvor systemer som kan brukes i alle virksomheter utvikles. I tillegg bidrar enheten med å arbeide strategisk med fag og støtte ut til virksomhetene.

- Dere er nå godt i gang med å bygge fellestjenestene. Hvilke ambisjoner har denne enheten fremover?

- Jeg tenker fellestjenestene vil spille en stor rolle fremover. Når Stiftelsen vokser og utvikler seg, er det viktig å ha system på tvers, som lett kan iverksettes i nye virksomheter eller ved utvidelse av virksomhetsområder. Vi skal også være gode rådgivere og ha en faglig ekspertise som våre virksomhetsledere kan dra nytte av.

Fellestjenesteteamet, fra venstre: Conrad Myntevik, Ina Ottesen, Øystein Træland og Luis Andres Brunet.

Vi er her for å gi støtte og finne gode løsninger i ulike arbeidsprosesser.

Trivsel på jobb er viktig

Luis Brunet forteller at de som danner fellestjenestene er dyktige og selvgående mennesker. De er på en måte konsulenter og bidrar ute i virksomhetene.

- Denne enheten er jo ennå ung og ny, hva tenker du er viktig for deg som leder å ha fokus på?

- Jeg ønsker å legge til rette slik at disse dyktige medarbeiderne har en god hverdag og får tid til å gjøre jobben sin. Det er viktig for meg at det er høy trivsel på jobb, og at de ansatte liker arbeidet sitt!

Fakta

Luis Andres Brunet

- Alder: 37 år
- Bor i Bergen
- Utdanning: Bachelor, Informasjonsvitenskap fra UiB
- Tidligere arbeid:
  - Fagleder IT i Bymiljøetaten
  - Avdelingsleder Webhuset
  - Diverse stillinger i NextGenTel

Handle lokalt – tenke globalt!

Haraldsplass Diakonale Stiftelse har vært sertifisert som Miljøfyrtårn over lengre tid. I 2022 ble Stiftelsen resertifisert, noe som betyr en grundig gjennomgang av miljøinnsatsen i alle de områder hvor Stiftelsen opererer.

Tekst og foto: Astrid Aarhus Byrknes

Haraldsplass Diakonale Stiftelse hadde i 2022 en god og inkluderende prosess med miljøarbeidet. Det ble laget en egen miljøpolicy som skal være et verktøy for arbeidet i hverdagen. Miljøpolicyen er konkret, og handler blant annet om bærekraft innen områder som arbeidsmiljø, avfallshåndtering, energibruk, innkjøp og transport.

Magasinet Haraldsplass møtte to av medarbeiderne i Haraldsplass Diakonale Stiftelse som har jobbet ut en plan for miljøpolicy, og som har vært helt sentrale i prosessen med resertifiseringen.

Maria Grönen og Victoria Løken arbeider begge i administrasjonen i Stiftelsen, og har tilrettelagt for en god og inkluderende prosess med dette viktige arbeidet.

– Hvorfor er det viktig for Haraldsplass Diakonale Stiftelse å være Miljøfyrtårn?

– Som Stiftelse eller bedrift som vi også kan kalle oss, er vi inne i mange områder med lovkrav og retningslinjer. Det er et diakonalt ansvar å ta vare på, og forvalte det vi har. Da må vi ha et godt system som ivaretar områdene vi opererer i, på en god måte. Det er viktig å ta vare på og holde fokus på arbeidsmiljøet, miljøarbeid på det fysiske plan, ja, rett og slett se hele leverandørkjeden. Det å være Miljøfyrtårn hjelpe oss også til å ha konkrete mål, handle og iverksette tiltak, sier Maria Grönen.

– En miljøpolicy «tvinger» oss fremover, og blir et verktøy for å synliggjøre frem-

gangen. Vi må måle og ha en gjennomgang hvert år, og derfor er Miljøfyrtårn både viktig og riktig. Det at vi setter oss realistiske mål tenker jeg vi har fått til gjennom det å være Miljøfyrtårn, sier Victoria Løken.

Sammen får vi det til

Begge viser til en god prosess der mange har deltatt og kommet med innspill. Det har vært lagarbeid.

– Vi to har lagt til rette for en prosess, og vi synes arbeidet har gått bra, forklarer Maria og Victoria.

– Hva vil det si å bli resertifisert, eller sagt på en annen måte: hva betyr dette i praksis?

– For både å bli sertifisert og resertifisert må det gjennomføres en evaluering. Dette er et omfattende og tidkrevende arbeid. Hvert tredje år er det resertifisering, da rapporteres det inn til Stiftelsen Miljøfyrtårn, og vi må se om målene er nådd, om det er fremgang eller om vi står på stedet hvil. Det er ikke noe automatikk i å bli resertifisert, vi må dokumentere og legge frem planer og styringsverktøy, måle og opprette tiltak, forklarer Victoria.

– Noe som er svært positivt for Stiftelsen vår er at vi gjennom resertifiseringen har fått på plass en egen miljøgruppe som møtes kvartalsvis. Ledergruppen er også involvert i arbeidet, men det er én dedikert person som styrer gruppen og er Miljøfyrtårnansvarlig. Det tenker jeg er positivt, sier Maria.

Det er for tiden Maria Grönen som er Miljøfyrtårnansvarlig i Stiftelsen. Det har vært et bredt engasjement blant de ansatte i Haraldsplass Diakonale Stiftelse når resertifiseringen skulle på plass. Maria og Victoria har lagt til rette for flere møtepunkt, involvert de ansatte, hatt fellesmøter og sørget for et godt eierskap til saken.

– Hvordan var prosessen med å lage en egen miljøpolicy for Stiftelsen, og hva ble resultatet?

– Vi har hatt en omfattende prosess, det tror vi at vi trygt kan si. Det har vært alt fra idémyldring til helt konkret å sette oss mål for miljøinnsatsingen. Når våre kollegaer også synes at dette har vært et spennende arbeid, er vi fornøyd. Vi mener at Stiftelsens miljøpolicy er et godt fundament for miljøarbeidet. Den skal ikke bare ligge i en skuff, men brukes i hverdagen, sier Maria og Victoria.

– Det må også legges til at Stiftelsens miljøpolicy er forankret i Hovedstyret.

Skaper bevissthet i hverdagen

De ansatte har et forhold til miljøarbeidet, og ser det også igjen i praktiske ting som når det bestilles møtemat. Da skal det blant annet være ett kjøttfritt alternativ, i tråd med miljøpolicyen. Vi skal også legge vekt på å ha passelig med mat, slik at vi forhindrer at mat blir kastet. Slik skapes holdninger som gjør oss bevisst på at det vi gjør for miljøet lokalt på Haraldsplass er viktig i den store globale sammenhengen.

Miljøfyrtårn

- Miljøfyrtårn er et miljøledelses-system for offentlige og private virksomheter som ønsker å dokumentere sin miljøinnsats. Ordningen har til hensikt å heve miljøprestasjon i små og mellomstore bedrifter og offentlige virksomheter. Bedrifter eller virksomheter som oppfyller definerte bransjevilkår kan sertifiseres som Miljøfyrtårn.
- Stiftelsen Miljøfyrtårn ble etablert i 2003. Stiftelsen driver programmet fra sin administrasjon i Kristiansand.
- Stiftelsen utvikler og forvalter den nasjonale miljøsertifiseringsordningen Miljøfyrtårn.
- En Miljøfyrtårn-virksomhet arbeider med miljøtiltak i hverdagen. Virksomhetene må dokumentere og oppfylle både lovbestemte krav, samt krav pålagt av Miljøfyrtårn sin sertifiseringsordning. Kravene omfatter miljøaspektene energi, avfall, transport, innkjøp og arbeidsmiljø. Virksomheten skal gjennomføre tiltak for å skape en mer miljøvennlig drift og godt arbeidsmiljø.

(Kilde: Stiftelsen Miljøfyrtårn)

Maria Grönen og Victoria Løken har vært sentrale bidragsyttere til Stiftelsens miljøpolicy.

- Hva tenker dere vil være viktig i neste runde når Stiftelsen skal resertifiseres om tre år?

- Vår miljøpolicy går nå frem til 2025. Vi følger et årshjul, og vi må passe på å jevnlig oppdatere og oppsummere mål og tiltak. Det skal også lages en rapport per 1. april hvert år. Der ser vi hvordan vi har utviklet oss. Det er viktig å si at det ikke er for Miljø-

fyrtårn vi gjør dette arbeidet, men for oss selv. Vi skal være bevisst, og vi skal være fremoverlent på miljøets vegne. Det gjør vi ved å jobbe jevnt og trutt, og oppmuntre hverandre, sier Maria Grönen og Victoria Løken.

Miljøfyrtårn er Norges mest brukte sertifikat for virksomheter og bedrifter som vil dokumentere sin miljøinnsats og vise

samfunnsansvar. Haraldsplass Diakonale Stiftelse er stolt over å være Miljøfyrtårn, har store ambisjoner om å gjøre enda mer fremover og spesielt på arbeidsmiljøside. Vi kan vente oss mye spennende arbeid i tiden som kommer.

Magasinet Haraldsplass ønsker Stiftelsen og de ansatte der lykke til med det viktige miljøarbeidet i hverdagen!

Ein gard for folk og framtid!

Soltun Besøksgard er også kjent som Bergen Undervisningsgård og som 4H-garden på Garnes.

Tekst: Astrid Aarhus Byrknes

Garden ligg i nydelege omgjevnader ytterst på Garnestangen i Arna, og blir forpakta av Andreas Gjerstad og Renate Ådland. Dette to starta opp og overtok ansvaret for garden 1. august 2022.

Det er Haraldsplass Diakonale Stiftelse som eig Soltun Besøksgard. Garden vert forpakta etter lov om forpaktning gjennom ein eigen avtale. Soltun Besøksgard tilbyr ein rekke tenester. Det er alt frå sosiale tenester som arbeidstrening til dagtilbod for ulike dagsentra.

Forpaktarane opnar ofte garden sin for ålmenta. Med konseptet «Open gard» får vi kome tett på dyra, vere med på aktiviteter, leike på leikeplassen, ha piknik og gå på kafe i det koselege stabburet på garden. Det er også mogleg å leige garden for ulike arrangement som blant anna bursdags-selskap, teambuilding for firmaer, møter og samlingar for lag, organisasjonar og foreiningar.

Ei bratt læringskurve

Forpaktarane ved Soltun Besøksgard har hatt travle tider sidan oppstarten. Magasinet Haraldsplass tok praten med desse to engasjerte menneska, som verkeleg ynskjer å vere med å gjere ein forskjell for dei som er innom garden.

- Korleis har oppstarten vore for dykk?

- Det har vore mykje å ta innover seg og mykje å lære. Me prøver å ta dag for dag med nye ting så godt det lar seg gjere. Nokre periodar skjer alt på same tid og me kan kjenne oss litt makteslause. Andre dagar klaffar alt, og me kjenner me kunne

tatt på oss eit gardsbruk til. No etter åtte månader som bønder har nok dei djupaste dalane blitt litt grunnare, sjølv om utfordringane kanskje er like store. Me er blitt litt klokare og litt sterkare.

- Me må også få leggje til at det ikkje alltid har vore like enkelt å handtere alle menneska som nyttar seg av garden samstundes som at me prøver å kome oss på plass sjølv. Men det har også vore ei stor støtte og inspirasjon til å fortsetje når det «buttar» litt imot. Hadde det ikkje vore for alle dei fine folka rundt oss som set pris på jobben me gjer, hadde det vore ein kjip oppstart som bønder. Det har vore spesielt godt med støtta frå Einar Tvedt (tidlegare forpaktar) og familien, som kjem med gode råd og ikkje minst uvurderleg hjelp når me treng det.

Arbeidstrening til stor glede

- De er inne på at eit gardsbruk gjer seg ikkje sjølv, og at der er mykje å gripe fatt i. Korleis er ein ordinær kvardag på Soltun Besøksgard?

- Det er alltid mykje å ta seg til på garden, og som besøksgard går det daglege dyrestellet og besøkande som hand i hanske. Gjennom Bjørkhaug Arbeidsfelleskap har me arbeidsførebuande trening for dei som treng hjelp til å koma seg tilbake i arbeidslivet. Desse deltek aktivt i drifta og er med å leggje til rette for besøka me får frå dagsenter i området. Desse dagane er eit høgdepunkt for både brukarar, pleiarar og oss. Det er sjeldan dagane ender for oss kl. 15. Det er alltid noko som må gjerast på garden, eller så har me ein barnebursdag eller nokon andre som ynskjer å nytte seg

Renate Ådland

- 27 år, frå Haus på Osterøy
- Utdannet anleggsgartner
- Stor arbeidskapasitet
- Er glad i dyr og hest, som er ein del av livet hennar

Andreas Gjerstad

- 27 år, frå Votlo på Osterøy
- Utdannet veterinær og lærar i naturbruk
- Er glad i dyr og ei særskild interesse for hest
- Deler villeg sitt engasjement for plantar, hagebruk, dyr og menneske

av gardens tilbud, til glede for både born og vaksne.

Marknadshage og andelslandbruk

Magasinet Haraldsplass kjenner til at det vert satsa tungt på nye aktiviteter som gjerne ikkje er av det vanlege slaget på ein gard. Det skjer mykje spanande for tida, og forpaktarane er ivrige å skape - bruke arealet og satse friskt på nye aktiviteter.

- De må fortelje litt om kva som er nytt på Soltun og kva type satsingar som no er på gang.

- Det var fleire sosiale avtalar på garden når me tok over og desse har me vidareført. Etter oppstart har me også fått ein avtale om timesavlasting for barne og familie-hjelpen, noko me er svært stolt over. Garden er ein unik arena for veldig mange menneske og dette er noko me kjem til å satse vidare på. Me håpar å få til fleire slike avtalar framover.

- På gardsfronten er den største satsinga marknadshage og andelslandbruk som me no startar opp våren 2023. Dette er utruleg spanande og me gler oss til å kunne levere lokalproduserte, bærekraftige og usprøyta grønnsaker til nærområdet. Me satsar størst

på andelslandbruk då det er mest i tråd med den sosiale profilen til garden, og me synes det er kjekt at menneska som kjøper våre grønnsaker har eit forhold til maten dei set på bordet heime.

Mange frivillege er med på Soltun Besøksgard

Dei opne gardane vert drifta av mykje frivillig hjelp frå vener og kjente, dette er essensielt for å halde prisane nede og gjere dette tilbodet tilgjengeleg for flest mogleg. I tillegg til dette arrangerer forpaktarane jevnlege dugnadar for å halde garden og tunet vedlike. Dette vert tatt godt imot av dei frivillege, og det vert lagt stor vekt på det sosiale i tillegg til det fysiske arbeidet.

- Kva visjonar har de framover?

- Visjonen vår for garden har ikkje endra seg mykje sidan me søkte om forpaktninga i 2021, men etter å ha blitt kjent med Einar Tvedt og hans historie har me fått stor respekt for hans arbeid og kva denne garden representerer. Me ynskjer i stor grad å vidareføra Einar sitt livsverk. Då Einar drifta garden, stod frivillegheita sterkt. Dette er noko me ynskjer å bringe tilbake, då me trur dette vil gjere Soltun tilgjengeleg for fleire og skapa eit innhaldsrikt sosialt liv på garden. Me har lite

erfaring med frivillege sjølv, og synest det var naturleg å invitere Lions Arna tilbake til gards, noko me har fått eit positivt svar på.

- Når det gjeld drifta ynskjer me å skape ein bærekraftig gard der me jobbar på lag med naturen og at ressursane på garden blir i gardens kretsløp i størst mogleg grad. Me vil også stimulera til mangfald både biologisk og i samfunnet, og på den måten bidra til å skape ein vakker og bærekraftig klode og forhindra utanforskap. Garden vil drivast etter permakultur prinsipp som er ein regenerativ tankegang rundt matproduksjon. Det er ein produksjonsform som nyttar naturen som læremeister og fokuserer på å byggje opp eit lokalt, stabilt og produktivt system i balanse med naturen. Dette vil leggje til rette for mange gode undervisningsmogelegheiter, for både born og vaksne, i bærekraftig landbruk, biologisk mangfald og miljøkriseløysingar. Gjennom dette vil me vere ei kjelde til inspirasjon, nysgjerrighet, nytenking, kunnskap og omsorg, både for natur og mennesker, seier Andreas Gjerstad og Renate Ådland til Magasinet Haraldsplass.

Takk for alt de delte med lesarane. Me ynskjer dykk begge alt godt å lukke til med arbeidet, visjonen og alle møtepunkta de arrangerer på Soltun Besøksgard!

På Soltun Besøksgard kan du blant anna bli kjent med den trufaste slitaren; hesten!

Refleksjoner

Jeg holder et kors i hånden. Det er beregnet til å ha rundt halsen, er i sølv og når jeg snur det ser jeg det bibelstedet som er risset inn Jes 12, 2. I Bibelen min finner jeg teksten: *Se, Gud er min frelse, jeg er trygg og frykter ikke. For Herren er min styrke og min sang, og han er blitt min frelse.*

Dette var hilsen til den nye diakonissen og som hun hentet krefter fra på et travelt sykehus. Diakonissekorsene går i arv, og nå er det jeg som bærer det. 10. april 2016 ble det hengt rundt halsen min under gudstjenesten etter forbønn og velsignelse. Jeg som aldri hadde vært sykepleier eller helsearbeider ble da opp tatt i rekken av diakonisser.

«*Diakonisse i en ny tid*» het det og jeg tenkte mye på hva som lå i den tittelen. Samtidig som jeg visste at dette var noe jeg ville være med på: å forme/bli en del av den nye tiden for Haraldsplass Diakonale Stiftelse.

Jeg går gjennom stuen på Søsterhjemmet og tenker på de ordene som en gang var malt over buegangen inn til det gamle sykehuset: «*I stillhet og tillit skal eders styrke være*». Videre går jeg inn i kapellet, tenner et lys i lysbåten og setter meg ned for å se på alterkorset som på en forunderlig måte pga. skyggevirksomhet blir til tre kors på veggen bak: Jesus og de to røverne som henger på hver side av han.

Ute på trappen skinner solen på skolen og det aller siste bygget. Her formidles kunnskap og utveksles erfaringer og jeg vet at det er den nye tiden jeg er vitne til. Gammel og nye tid hånd i hånd gir modning og vekst. Døren inntil det gamle sykehuset åpner seg og ut kommer pratende og leende jenter og gutter. tudenter, morgendagens sykepleiere. Det gir trygghet at stafettspinnen går videre til de neste generasjonene.

Inne på campus treffer jeg flere studenter. Det er et stille miljø selv om flere sitter sammen, men det er tydelig respekt for at arbeidsro det må vi ha. Ved enden av campus kjenner duften av kaffe og får øye på noen lekre boller. En liten pause i studiene gjør alltid godt og gir nye krefter.

Men jeg er standhaftig og går videre til utgangen hvor sykehuskapellet er på venstre side og apoteket på høyre. Det er så mye å være takknemlig for så jeg går til venstre, setter meg ned og har en stille stund med Jesus. Jublende glede fyller meg når jeg går nedover den vakre alleen. Tenker på alle diakonissene som i årenes løp har gått her, trøtte og slitne etter dagens/nattens arbeid, men likevel takknemlig for at Gud kalte de til denne gjerningen.

Gikk enda en gang gjennom buegangen og opp trappen til Søsterhjemmet. Mange av medlemmene i diakonifelleskapet var allerede samlet. Varme smil og gode ord møter meg: «*Kjekt at du også kommer i dag! Det er plass ved dette bordet*». Jeg synker ned på en stol (får en salmebok i hånden), og vet at nå er jeg hjemme og blant gode venner.

”

**Velsigna band
som bind Guds
folk i saman her,
i same kjærleik,
same sinn som i
Guds himmel er.**

Sidsel Grønlund,
Styreleder i Diakonifelleskapet

Kompetanse med hjertevarme

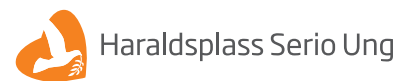
Haraldsplass
Diakonale Stiftelse

Haraldsplass
Diakonale Sykehus

Haraldsplass
Samtalesenter

Haraldsplass Serio Ung

Solli DPS
Haraldsplass Diakonale Stiftelse

Siljuslåtten Sykehjem
Haraldsplass Diakonale Stiftelse

STIFTELSEN
DOMKIRKEHJEMMET
ELDREOMSORG I SENTRUM

VID